

فرسى الأل سيد رفعت ينظروني سيد فاكساسية المحق الودول يوكردول يوكردول يوكردول الاسكاوانع ي نالفلك عاديق!

ين سيرون الله المان الما فيدوستورك بالاست كرول ميرا! فرس سے شعر ہوا عوش بیازل میرا! ير دون كها شكر" كبيل من كون" الوسك سيار سي المراس ال عاند كهما تقائد بنين! إلى زيين عيد كوتي " كها المال كالى الله المالية ال 15 19 3 - Section 18 9 3

الكي فاك كي يطاعي كو يحي يرواز سبت كيا؟ عافل أواب سي كالان زيس الله و والمان المان القابو بحود المائك يدوي آوم أي عالم كيف ہے دانا كے دعوز كم ہے! الناري الرادسة نا فرم من نازے طاقت گفتار باندان کو!

المسدر توري زال ولوائه زا! فكارته وسيه كوكياض اواست توسير J. 1. 1. 1. 1. 2. استاند بروادم کی به ده گل یک بیستان الولى المالى الولوج المالى المالى

0129月112 باده اشام سے ماوه تراسم کی۔ يعنى كعيد كلي تباين كلي المنت كلي ال ناز کیشر کو سر کال او صحیرانی کا وأسامان تفي الشركانوداني تفي ا ن المارايي مرحب الي كلا

المناس المناس المناس والمناس المناس والمناس المناس 3/3/ C. L. J. C. L. المين حل قوم كوير والمالية في بو! و السال المراسي المراسي الموده وه وه و المراسي ين كالماتين وإكلاف ك مذفن - تم بوا موبكونام بوقرول كى تجارت كرك

and townson () the مرساوران كوسول سنه لكا الرساي مريس ورول كالوني عاست والاي ي 5.5-6-3999

The first of the second of the in the state of th 1 2 3 man - well - John Son - 5/5/ قلس المرابيل و الروح الرابيل The State of the s

the state of the s

مروه رها مي الرادي مي مساد ا- او عرب Composition of the Composition o 1610-1610-1610-169. فلسفدره لسيا - المقين عسيراني - ندري! المراد ال الا المالية

ال الله المواد ا 5/15/1/201-9-15/19-9-15/19 9/18/1/201 100 6 100 57 11,

معد معد مد مد من واور ساسلورا واور والمرابع المرابع المرا المسلمال برويه الرائد المسلمالي عن المرائد المسلمالي عن المرائد المسلمالي المرائد المسلمالي عن المرائد المسلمالي المرائد المرائد المسلمالي المرائد المرائد المسلمالي المرائد المسلمالي المرائد المرا مر الم المراحي والمستاحة والمناع الله المناع المناع الله المناع الله المناع الله المناع الله المناع الله المناع الله المناع الم كور المسكل السيك الما المسكل المس وه زیاسی ای مرز کے مال ان اور : Se 112 Silver 10 3 . 1

The first of the second of the were the first the first the second of the second 18 6 - 1 - 1.8 1 - 1 - 25 min 100 11: 1000

N

معالم المركم ووسيم في المركم والمراق المركم والمركم وا الرب مرساسك في طلم الله كوفرول الحقية سنم کی کشت کی موا با دید تمیاند ر سے وولوديوانه سيار سيار سيار سيار سي ير تنوري سي كي سيد رج ليسلان ر سون كريدها اللي سي كلي ما في اللي اللي

للبن المستعلم والمستعلم المراسية الى الى المراكب المراكب المالية السارسي سانداز طلسان بيدا والمحقارة كاب في مرونه برايد العنى بوسك الوب كانتون سيمايان عالى ا الراندارسية ون سيراء كي لالي: مان سرر نار ناک فلای کالی کا مرا المان ال

J. 5. 5. 5. 1. 0 1 of Charles of Line in the low ! I'm Some of the state عرباس الماس ورا على المستان المال "را! والمحارية ورسوار وورساند الو

بالسمال إلى الحاصة المالية الم والمرابي المالوس واست و داست و دهندلاساسادانوس 16 511: 10 milloning 6- 155: المحسسال سيك "رسايال كافود دارى كا م ورا المارس الم

كوكس المكال ب خلافت خوا كام الحي الحي الحي ور او مرا المراح مرونه افسرده الربل كئ تميد راز توسر الحاصريكا نووه اسم ارسارات رزار المراسي بن المراور مي نفسدروري كى مسترسد وفانول يو بمترسي

يرم او جمل المحلي و تها سن شهو كم . كي نه بهو بيمر المال كارسناده اسى المساح مرا المحالية الماده المحالم ال وسعين لون ومكال سازسي -مفراب سي ور المراب المارات الما عام كردول سي عبيال المال من المالية روج وراست ورن رک ایاب کے بہ منوت بياندكن ينزر تواسى ام سام

ازر الوسسيادة معلما أنها مسيان المعالما الما المعالم الما المعالم المع من المحمد ر المستريد ا 13 3 3 3 Jon of Jan 255/ Comment of the object of the server John State Commencer ; J. والمران المران ا

The state of the same of the s

وه عارات الميس م قوم الميل الميس المودن المراسي المناول كافل المساول بروه برسان و براها المسارسان مراد فرسمات المرادان المسال الموسا سوق وسوت و قرست سياال بوجا المراق ال بول كام كام وم بيل بالاروسيدي اورونا كالمعرب المعرب المال

المانوتي البيداري والدياك المولدي المارية المارية المان المولدي المارية المان والمارية المن المراد و المراد

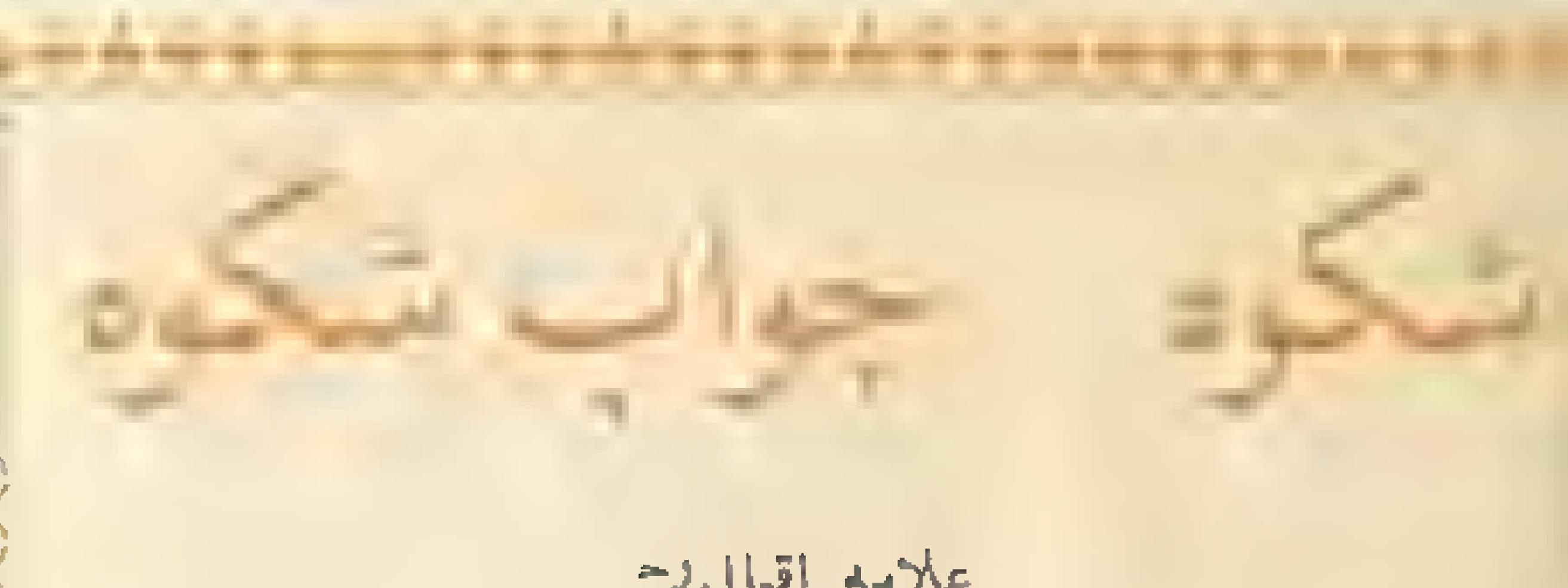
از علامه اتبال د

مترجم: تریشی احد حدین احد، ایل ایم - او - ایل

-1573

الناس الناس

علامه اقبال د

(منظوم بنجابی ترجمه)

مرجم: قريشي احمد حمين احمد اے اے ' بی ۔ ایڈ ' ایم ۔ او ۔ ایل

تنامکولا جواب شکولا

سنه اشاعت : اگست ۱۹۹۳ع

تعداد اشاعت : ایک هزار

ناسر : نسهباز سلک ، پنجابی ادبی بورد، دهور

طابع : لاء پېلشنگ پريس و لاهور

صفيحات .

قيمت : دو ي

ربد اجازت ڈاکٹر جاوید انبال ار ابد لاء

ملنے کا پته:

پنجابی ادبی بورد 269'این سمن اباد لاهور: سم

8 2500

کیوں نہائے وے رہنے والا ہوواں' نفی نہ اواں ؟
اگے دی کجہ کراں نہ حنتا بحیے دے غم کہاواں
سی بلبر دے کتہوں توزی روبے سندا جاواں
سی بلبر دے کہوں وانکوں کیوں نہ لیاں ہلاواں؟

کل کرن دی دسہن دلیری سخنوں ذوق گینس ہے نئے الاھیمے رب دیے ایے بھی ہونے سند مبر بے

ش کل سحی اسانی الدر هے سائی مسہوری را من سائی مسہوری را من سول داکھاں شے مونہوں دئے نگان محبوری ان میتے مال میتے مال سیجھاں اور سیدوری روا اورے نے تال سیجھاں ایمہ ساڈی سیدوری ایج گھ وی سن لے رہا اپنے اعل وفاؤں ایے حوالیاں اور معد آثری دی جاؤں

ساھنوں دل دی جسیت دی خاطر سی حرانی ا نہیں نے آست یار ترے دی رہندی کل دیوانی ؟ ساں توں بہلاں ملک ترے دا حال عحب کجہ آیا

کئیاں نے رکھ' کئیاں بتھر' ابنا رب بنایا

ڈٹھا جو جو کسے نے آوییے اگے سیس نوایا
جیہڑا رب کے نظریں آوے کسے نہ رب الایہ

توں خود جانے نیٹوں کوئی نہ بحیے نہ کوئی جانے
مسلم گٹھ جائی تیری اندر ایس جہائے

ادسے حک وہ وسدے آھے، سلجوقی تورای حینی حین دیے اندر هیسن وی فارس یری ایسے چار دیواری اندر وسن لوک یونانی ایشے وسدے ساهن ہودی نے وسدے نصرانی ایشی وسدے ساهن ہودی نے وسدے نصرانی اے ر نام ترے دی خاطر کی بلوار اسمانی وحدی هوئی تکی لیے ساری ناے ان بنائی ان بنائی ان بنائی ان بنائی ا

اک اسی ساں تیری خاطر لؤے مرے والے میری حادر مری حادر مری حادر جن نیاں درے والے سات کے بورت درجیاں سر بادی رفتی و الے افریقہ دے صحراواں وج اگے بڑھنے والے سان اسادی دے وہ جات دے میں بول عالی ھوون تلواراں دے سائے ھوون تلواراں دے سائے

حیون ساذا دنیا دے وح رے مرے کارن مرن سادا نام تیرے نوں آچا کوئے کارن می دو املی بیر اگیرے ابنے دھرتے کارن نہ سر دیے سال متاعوں دامن بھریے کارن بوم سادی حے دنیا دی دولت حجے مردی وث بتال دی قیمت ایسدی و دی دولت حجے مردی

کمرژبال بندیال جک و آکے اک تبول ای حقیا لؤن مرن دا وحب اولا کیبرلی فوم آلهایا کدبال تیعال جف نے ربید شاهال والا بایا:

کنے ستی دهری بائین خوانول آن حادا کس دے رعبول بن خان و ساوی دردے آئے ؟

"اللہ اک" دا کامہ سجدے ندر بزهدے آھے ؟

وقت نماز دا ٹھیک الزائی دے وے جد وی آبا
قوم حجازی ہے منہ ابنا قبلے طرف بھواں
اکو صف دے وے کھلو کئی شاہ دے نال رمایا
شد محت دے وے کسے نہ فرق درا بھر بابا
ثو کر ۱ آقا ۱ عاجز ے شہ اکو حال کھرو نے
آ دربار ترے دے اندر اک برابر ہوئے

 حکوں جھوٹ نے دا سارا نام نسان مٹایا انساناں نوں دید غلامی والی کنوں بحابا سرے کعمے نوں کر سجدے منھیاں نال وسایا اک کلام نری نوں انے سینے نال لگایا سر وی نه کریں توں ایہو مول وفا نہیں کر دے اسی وفا نہیں بھردے اسی وفا نہیں بھردے

عور وی استان عین انہاں وے عین اُنہ وی کردے عاجر وی نے اونہاں اندر صاحب میر کبر دے مست نے غامل وی نے بہتے ماک عوش خبر دے اگری سوھال اجیاج حمیث نام درے دول ڈر دے اے پر غیرال آئے تیری وحمت عام ہے آئی سعی ہوت نے سوس بندے دیندے رہن دو ہائی

رب کیں وہ س خوب دے می دیے موس ساریے سی مسود موس ساوی سوس ساوی سوس ساوی است کوئی میں وہ مقر کارے اوساں فیلے رائ میسائے بگوں وک سدھاریے دیاں مسائے بگوں وک سدھاریے میں ماری کافر ایک تینوں دیا احساس کہ ہو ویک سووں ماری دیا تینوں دیا وی باس کہ ہو ویک سووں ماری دانیوں میں وی باس کہ ہو ویک

ایہ نہیں کہ جو ہین خزانے اونہاں کول ٹرالے
گل کرن دا جج نہ جانن جیہڑے لوک سکالے
ظلم نے ہے ایہ کفر رکھن محل نے حوراں نائے
رہ گئے مومناں بندیاں کارن لارے حوراں والے
ہن اوہ لطب نے رحمت کیوں نہیں تبری ساڈے آئے
گل کی اے من بھال اساڈے آن اجیہے ستے

مومن کیون هی دنیا وای دوات مول ند باوے
تیری قدرت نے ہے جیہڑی وح حساب ند آوے
تیری رحمت ریڈاں وچوں آب حباب پھٹاوے
دشت دا راہ دو موح سرابوں آن تھپڑے کھوے
طعنے غیراں دے بدنامی آئے ھور ناداری
نام ترے نے مرے دا دیہہ بدلہ ہے وے حواری

ہی دئی غیراں نوں ھی دنی ساری جاھئے والی سائے کارن رہ گئی باقی دنیا اک نرالی جد اساں چھٹ دتی دنیا ھوراں آن سٹپھالی نیر ند اکییں تموں جوسسوں ھو بٹی دنیا جا اسی جوندے ساں جے حا نام رھوے اک بائی دور دیے تاری ہوں جے حا نام رھوے اک بائی دور دیے تاری ہوں جے حوال نام رھوے ایک بائی

"ٹھ کئی معقل تیری مؤ کئے تیرے حاهون والے شب دیاں آهاں وی مؤ کیاں وقت صبح دے نالے بدلد ماننے دن دکھن جو داغی وانگوں لالے آ کے بیٹیے ساهن اجے اوه اوهناں پکر نکالے آ کے بیٹیے ساهن اجے کوه کوهناں پکر نکالے آ کے عاشی لے کے وعدہ کل دا فیر سدهارے موهنیاں مونہاں دے لے دیوے ڈھونڈو اوسنوں سارے موهنیاں مونہاں دے لے دیوے ڈھونڈو اوسنوں سارے

لیای دا هے در وی او هو قیس دا پہلو او ها نحد دے دشت جبل دے اندر ویکھو آهو او ها عشی دا دل وی او هو هے تے حسن دا جادو او ها سرور پاک دی امت او هو نالے هین تے او ها دبر بعبر سبول ایڈا در بهریا اے کیٹا؟

سنوں جھدیہ اے یاں تبرے پک محمد نائیں ؟
کیتی بت فری یا بہنے بت کدے سر ناھیں
حینایا حسی یا عندوں حیلایاں بھرنیاں ٹینڈیاں آھیں
یا حلمای هور ویسی رسمال سن دیے نائیں
سینیاں ساڈیاں دے ندر ہے ال تکبیراں والی
جیوے ساڈے ہے تی پایا حاوا شوی بلالی

منیا فیر اوہ عسی نہ رهیا ، نہ اوہ رهیاں ادائیں نہ تسلیم رنا دیاں رهیاں سنیا باقی راهیں نہ دل سورا افت بارد نه اوه رهیاں آهی هور وفا دے رسم طریقے باقی دسدے ناهی ماڈے نی کدی اے دہری غیراں نال اشنائی کہینے هن وں وی سانوں دسدا این هرجائی

کاس دین توں کوہ فاراں دی حوثی نے حمکایا

اک اشارے نال دلاں نول سیسال وے نزفایا

عسی دا حاصل سارن وال نول اک ال بنایا

درمیوں رحسارے دیوں ساوا یوں ایہ دیس جلایا

اج کیوں ساذیاں سینیاں دے وے جنگیارے نہیں وسدے

اج کیوں ساذیاں سینیاں دے وے جنگیارے نہیں وسدے
اسی نے اوھو ھاں پر حود عی آب نہیں ھن دسدے

ماک نجد دے اندر شور سلاسل دا نہ رھیا
سجنوں نوں جھیں اوس ذرا ھن محمل دا نہ رھیا
خصیت ہذی او ھو جرات کم دل دا نہ رھیا
اجڑیا نیر تے سماں پرانا محفل دا نه رھیا
کیہ خوش بھا ک عوون جے آویں نازاں نال اداواں
مادی محفی دے وج آویں جاناں 'نھول و کھانواں

سر ہے بادہ نوشی باغس بیٹھ اس جو کر دے متھ وے جاء سے لے کے ان کو کو ہے دعر دے سے دی سیسوں سی سے ادیمہ و کہ و حارے سڑ دیے اور تیرے دیوانے اللہ ہو دی خاطر مردے افروزی اللہ عود افروزی سی دو سی دو سی خاطر مردے دی افروزی سی دو سی دو دی دی سوزی

انس و رہ وہ ہے مائدی فیر عرب ول واگاں موت اس کے موت اس کی موت بھادی دور اس اس کی ایک وج بھادی دی جو سو ہے ہی کی سنجے سی جو سو ہے ہی اس جے جادی سز اور اس دل دا دور سو دایاں رادی عملے ہے ایک س معربات نے در سن دل دا دور سو دایاں رادی عملے ہے ایک س مادی دور دور دور دور سوران نے جی جون کون

سکل موی سب وی سپ اسان خو جاوے عاجز گیہڑا شاہ سلیمان والا رتبہ پاوے منگی حس محب وی ارزانی وی ویے دے عندی بت برست مسلمان دنیا وج کہاوے مندی بت برست مسلمان دنیا وج کہاوے میو دیاں ندیان حیثے سادی حسرت اک برائی سینیوں نے ابھن ساڈے مائے رام کہ نی

پھل دی خوشبو باغوں بھر لے کئی راز حمن دے
الہ کی شاست آئی بن نئے بھر غمار حمن دے
عہد بھلاں دا مکما نے سز ٹٹ آئنے ساز حمر دے
اک دنے دائبوں اُہ ون وائے نا آواز حمر دے
ف اک ببیل بای نغمے دل دے کون وال

قمریاں شاخ صنوبر اتوں گیاں مار اڈاری
وے اداسی بھل دہاں دیاں بیموں جھریاں ساری
بے دہاں اوہ رسماں ساریاں بریاں اکو واری
ڈالیاں ہتروں ننگیاں ھوبال لنگیب وہت بہاری
ھر موسم تھیں بلبل دی آزاد طبیعت ھوئی
کش حمن وے او ھدے روے سردا کی دا کوئی

لطف نه مرے دے وے کوئی، سزا نه حینے اندر

ه کجه لطف نے خون حکر دا دم دم بنے اندر
اننے حلوے ترفی آ تک محرے سینے اندر
کنے جوھر حیل میں در دے اس آئیے اندر
اس ناغے وے وسن نائیں اے در نصرال والے
دائے جو سینیں اندر رکین اے دسدے نہیں لالے

جواب شكوع

بادھ ایس اسمائے سنیا آکھے عن کوئی ارا کہن لکے سیارے علما عوش برین دا بایا اور اسمائے سنیا آکھے عن کوئی ارا بایا اور اسمائے ایک ایمان اور ایمان این ایمان این ایمان این ایمان این ایمان این ایمان ایما

سن آواز فرشتے ساوے آلے وی حیرانی عرشاں والے سمجھ نه سکے ایہه کیه کل نہانی عرشاں الے ایہه کیه دسدی اج صورت انسانی حیران ایہ کیه دسدی اج صورت انسانی حید دیا ہے کہ دستی ایم کی زمین دے ادب اداب نه جانن کونی واسو ملک زمین دے سورت دیا دیا ہے میں دیا ہے میں دیا کے دیا ہے میں دیا ہے دیا ہے میں دیا ہے می

اہنے شوخ جو نال غدا دے کردے ہیں لڑائی جنے ودء فرشتیوں ہیسی اهدی شان بنائی سنی دے وح رہنے والا نه جانے دانائی ععز دے بھیناں توں کجہ اس نے نه بائی اشنائی کرن دی طاقت اپنے ناز کریندے سارے کل کرن دا حج نه جانن ایہد نادان وحارے

رب نے آکھیا' بندیا تیرا غم بھریا افسانہ
بھریا اے بیتاب اشکاں توں ایہہ تیرا بیمانہ
اسماناں نے گونجے تیرا ایہہ نعرہ مستانہ
کیڈا شوخ زبان دسیندا دل تیرا دیوانہ
کیڈا شوخ زبان دسیندا دل تیرا دیوانہ
کیڈ الاھمے والیاں کیڈیاں حنگیاں جاحاں پایاں
بندیاں نوں نوں نال حدا دے بلاں کرن کہایاں

اسی نے بیخسس عن وی کراہے منگل دوئی نہ آوے عن مدعی راہ دی سدعی راہ دائیے جے کوئی آون حاعوے اسی نے عن وی شان و دھائیے عسر کوئی د دیلاوئے ایہ اوہ مثی نہاں عام جس یوں شدہ دو یا جوئے دائی عووے حے کر کوئی دائے شاں دنیاں دی دعوندل والدال وال رہ دسمے نویول ہو در جہال دی

یہ ہے زور کے کفر شراک دے عادی لوگ نے سارے

ماک نبی صادے حور حریقے ایم شال دلول وسارے

ساقی رہ لاے جگ نے سارے

ابراهیم دے آذر پتر والے بان گئے کارے

نوس شراب نے نوین بیائے، آ لئے انوی سرابی

کعنہ نوان نے بن نوین سبا موئی برت خرابی

اوه وی دن س جدوں بری سی هر جا وح رعنائی
وچ بہاراں سوهنا وسدا سی لاله صحرائی
هر اگ موسن بنده هیسی الله دا سودائی
کدے حبب دیادا ایمه وی هوندا سی هرجائی
پکا تاں خدا دے کر لو اپنا عہد غلامی
ملت احمدہ مرسل والی کر لو خاص مقامی

کیدی او نسی حوثی دم و و و و سیح بیداوی ساڈھ نالوں ڈھیر تہانوں نیندر ھوٹی پیاری روزہ داری سمجیو دل وچ بہت مصیبت بیاری نال انصاف تسی عی دسو ہے ایہ خدمت گاری وسال مدعد سب سوے وسال مدعد سب سوے باھم جذبے باھموں محفل تاریاں دی نہ ھوے

دنیا دے وہ اک دسی او عنروں کسوں حالی عالی دالی عالی در اللہ عالی کیا میں مرانوں رعمی کہر مدھر والی بعلی جس ہے دیے ہے او عو مو مد او ھو حالی بیو دادے سال قبران ویجو عادت سال حالے فیران ویچو کرو تجارت عزت شان ودھاؤ ہے نروسی کست ناؤ حے سامرے کوئی داد

ہم نسان اس میوب نے دا لئے ان میا میں میں میں میں میں ہورای ؟

می سم انہ میں نے سو آن چھڑای ؟

می سیرے میے انہی سیمیان اللہ وسایا ؟

کی قرآنی مرکے اول میٹے اپنے قال لگیا ؟

می اردا کے میں مال دیت کی ا

عووے علی شعور دروری جے کوئی سخن جترے روز ' ازل تنیی سفیا هودا هے انصاف بہارے کاؤر سحل کے حورال راون کر کے کم نیارے کاؤر سحل نے حورال راون کر کے کم نیارے دسدا نہیں کوئی وے تباذے جو حورال نوں ماشیے

چید دیے نے رسم طربقے تساں بیمبر والے وقتی تشو ٹنییان کارن هین بساں بے جالے بن کئے رسم طریقیوں سارے غیران دے ستوالے اپنے وذکیاں دے هن رسم طریقیوں جے دل کالے دل وے سوز ته رهیا کوئی روح نے احساسوں خالی باک بیمبر والی کوئی گل تسان نه مالی

سسجد وی نمازا، برهنے والے عاجز بندے روزہ رکھ کے برکھرد، جرنے والے عاجز بندے ناں نرے دی خاطر برهنے والے عاجز بندے ناں نرے دی خاطر برهنے والے عاجز بندے ساڈی عزت خاطر مرنے والے عاجز بندے

وعف و دیال سب هوی افرول مکرول حالی نه بجلی اوه گلال اندر نه شعلے دی لالی ، بنگال ره دنیال وح جک دے سیا سوز بلای حکمت ره گئی لیک نه آیا هور امام غزالی رون سیتال کرن انمازال کارن دربه راری دس عرب دی خوشبو نردنی اس ساری دس عرب دی خوشبو نردنی اس ساری

لوگ اکھن پا پا رولا مر گئے سوس ساوے
اسی نے کہیے اس نوں بہلاں ہین انے سرسوے
شکھوں دسو خاص بہودی ہندواں والے کارے
ویکھ تساں نوں نے شرماون ہندو لو ل وحارے
جگ وچ تسی نے سیدا مرزا ہور افغاں نروئے
سب سے او لیٹو جٹ وے اے در مسامان نہ ہوئے

سوسن دی ہے باک صداقت دسے وج تقریراں عادل سطف دسے دے کردا سو عندان سے بدسر ن ہے شرمی جمعے جامعے کردا لیران لیران الیران المدے رعب شجاعت کولوں بڑ جاون تقدیران او هدے صهبا دی کیفیت رونیوں آپ تدازی الهدے سینا دی کیفیت رونیوں آپ تدازی الهدے سینا دی ہے عادت جگوں ہے نیازی

عر مومن سی باطل کارن ڈاھڈا نشتر بھارا مدے حسن شبسے اندر عمل سی جوعر سرا لیہو اپنے دی طاقت الے پاندا نت ککارا بھو اپنے دی طاقت الے پاندا نت ککارا بھی عدا دیے مولوں ڈرنا کرے نہ مول گوارا پیو دا علم نہ پتر جے کر دنیا دے وچ پائے عزب ابہدے ہو واں عمر ابہدے کدی نہ آئے

غر آگ ست هویا وچ ستی ' نالے تن آسانی سومن ایہو جیرے تسی او ' ایہو سلمانی حیدر والا نقر نه رهیا ' نه دولت عثمانی کی تہانوں نسبت اونہاں نال هووے روحانی سوسن بن کے دنیا اے اونہاں عزت بائی چیڈ قران تساں نے عزت دنیا دی سرحانی

نسی نے ظلم کرو اوہ ہے سن رحم کماون وائے تسی نے عیب کماؤا اوہ سن عیب چھپاون وائے سب دی مرضی ہے بن جاو درجے پاون وائے سب دی مرضی ہے بن جاو درجے پاون وائے پہلان اونہاں جیہے نے ہوو دل گرماون وائے سب سب داری درجہ نان عرب امفوری میں دری کرماون کا مرب دری دری

سی نے هو سر سٹنے والے اوہ خوددار بماسی تسی اخوت کولوں نسو اوہ است دے حسی تسی نے موں اوہ سن کموں دنبا دے وح ناسی تسی نے اک کئی یوں برسو اوہ سن باغ بقاسی اج دک یاد نے اوکان سٹس تصح اونہاں و ہے اخری یاد نے اوکان سٹس اونہاں و ہے انتی صداقت والے سارے حاص اونہاں سن باہر

مجنوں جندلاں والی علی مہمی رحمت حمیلی والے جندلاں دا حید و سے علی اوہ سمری رحمی سکھنے اوہ نے حرمی دیا اوہ حمیلی والے اوہ نے میں اوہ حرمی میں اوہ نے میں اوہ عرمی میں اور خوال خرمی میں اس میں اور مدد دار مدل سال میں اس میں مدد دار کوئی نظر ند کدھرے آوے عشق عویا آزاد نے کیوں ند حسن آزادی حاوے

نواں رہ د بحی دسے مر خوس نوں ساڑے اس توں بچدے مول نه دسدے انه چنگے انه ماڑے المدے نسب موس اکرداں رهال هاڑے دهاڑے المدے بنی دی است دے وی آنے اج دهاڑے جوی در بوج براهمی مے المان هو جاوے اس توں مؤ آگ باغ سمانا ظاهر نظریں آوے

رنگ سس دا ویکھ ، اداسی آج عووے نه سی الہاں ساحاں دے وہ دسے گل آک رونی والی کوڑے کرکٹ کولوں عوددے باح سدا بے حالی خون شہمداں والی بھلاں اوے ویکھو لالی اسماناں دے آتے ویکھو سرخی چھائی ھوئی عونی عن بیڑے آئی ھوئی

ریاں استان جگ دے باعوں اے گئیاں بہل' نالے العد سحروم وی رعیان ڈٹھے متن حراثوان والے دنیال بھی وی بیحہ بعضان مہد عوبان برسلے اسے وی کئی سو وج حدن دے ستے عولے لالے ہے اسلام فعونہ پھل دا فتح وطن دا مایہ بیمہ جی صدان دی اے محن دی اے مالہ بیمہ جی صدان دی اے محن د باک آیا

دیس دے ولوں پاک رہیا اے ھر دم داس تیرا
نوں اوہ یوسف میں مر مصرے اندر کنعاں نیرا
قافلہ ھو نہیں سکدا ھرگز کدی وی و دراں ترا
ٹلی دی آوازے باھجوں نہیں کچ سامال نیرا
شاخ شع دی ھیں توں تیرے شعلیاں دے وچ ریسے
آخرکار حلاون والے ھین ترے اندیسے

توں نے کدی نئیں مٹنے والا ، خواہ ایراں سے جائے مستی حمر دی جیونکر کامہ اپنے وج نه بائے ایستی حمر دی حملے سارے تینوں مبیق بڑھائے بت خانے دے وحول مالک کعیے دے اٹپ آئے بت خانے دے وحول مالک کعیے دے اٹپ آئے حق دی ذہدی بیڑی داایں نوں ای اگ سمارا نواں زمانہ رات صیری ، جس وج بوں آئ تارا

ہے بنغاری هنگامے دا رولا وے زمانے ایہ پیغام ہے آیا ' سٹیال بائیں اے جنائے وہ توں توں اپنے دردان دیے انسانے اسلام نول اپنے دردان دیے انسانے ایسانے ایسانے ایسانے وقت ہے آیا بیری خودداری ازمانے کر ناهیں خواہ کیوڑے دشمن والے ہی هلارے حق دا نور نئیں حیین والا دشمن جاسن مارے

قومان کولوں ہے پوشیدہ اج حقیقت تیری اس دنیا دی محفل نوں ایں اج ضرورت تیری زندہ سارے جگ نوں رکھے اج حرارت تیری ہر تھاں دی ہے قسمت اندر اج خلافت تیری قرصت دا ایمہ وقت نے ناھی کم اجے نے باقی حق دا نور بھیلاون والے غم اجے نے باقی

خوشبو وانگوں کلیاں دے وج قید نہ رعو' پوسوڑا باغ دیاں واں واں دے موھدے چڑھ دوڑا وگھوڑا او ذرے کر ھوش نے ھو جا صحرا وانگوں چوڑا نعیا موج دیا اٹھ دہ طوفاناں وانگ مروڑا عشق دے زوروں ھر شے تائیں کر دے اچا سارا نام نبی صرور دا جگ وج روشن کر دے یارا

ایمه نه عووے پهل نے پلبل دا آواز نه عووے دنیا دی اس باغ دے اندر ناز نیاز نه عووے ایمه ساقی نه هووے کے بڑ سے 'خم' ناز نه هووے ایمه توحید نه هووے کے بڑ سے کج تساں دا باز نه هووے جهت اسماناں دا استادہ ' فی اس ناں دے پاروں جوش جہان دی نبضے اندر رہے بس ایس بخاروں

جنگل کیمیه، منگل دے اندر، هور پیاڑ میداناں

فج سمندر، موجان، خطریان، هور اندر طوفانان

چین دے شہر، مراقش اندر، هور اندر بیابانان

هور مسلمانان دیان هے پوشیده وچ ایمانان

ویکهن قومان روز حشر تک ایہه شانان، نظارے

شان رفعنالک ذکرک سن لو، سن لو اوک سارے

ایس زمین دی اکه دی دهیری یعنی کالی دنیا تیرے شمیدان نون سر اکهان لاون والی دنیا سورج دی ایمه گرمی والی، کمن هلالی دنیا عاشق جس نون سب آکهن اوه خاص بلالی دنیا جوش خروش اوه اینا ایسے کارون چاون والی اکه دے تاریان وانگوں نورون غوطے کھاون والی

عشق تری تلوار ہے موسن عقل ہے وانکوں ڈھالیے
اے میرے درویش کے حکومت تیری چار دوالے
غیر اللہ نوں تکبیراں دے شعلے ساڑن والے
تیریاں تقدیراں اے مؤمن قدییراں دے حالے
یاک محمدے نال وفا جے کریں کے اسی عاں تیرے
ایہ جگ کی اے ملک تری وج لوح قلم دے ڈیرے

پنجانی ادبی بورڈ کا اشاعتی پروگرام

يتجابي ادبي بورد

١ - بنجابي لغت (خورد)

22 22 27

۲ - پنیجایی عروش

22 22 22

م ـ تادر دی وار (اصلی تسخے توں)

سولوی سحمد علی فاتنی

س سه بنجایی گراس (میکمل)

سایم خان کسی

ه ـ سانیجه (ناول)

مدكيم ناصر

یا ۔ میجموعد غزلیات

شبهاز ملک

ع سرسو سیانا اکو ست (پنجابی اکهان)

٨ - تويان راهوان إشاعرى انتخاب) مرادب سليم كاشر

انتي مرتب وشهاؤسلك عبدالغفورقريشي

ا مويان راعوان ١

٠٠٠ - ١٠

